küçük İSKENDER

Güzel Annemin Hayal Gücü

hera
şiir

Güzel

Annemin

Hayal

Gücü

Şiir - 6
ISBN 975-8059-09-2

Tek Baskı, İstanbul, Temmuz 1996.
İstiklal Caddesi, Sadri Alışık Sokağı, No : 27/3
Beyoğlu 80060 İstanbul
Telefon : (0212) 251 29 61 • Faks : (0212) 245 67 87

Dizi Editörü : Hüseyin Alemdar
Kapak Tasarımı : Davut Köse
Sayfa Tasarımı : Doruk Gürsel-Zeynep İlhan
Dizgi : Memduh Vasıfgil
Düzelti : küçük İskender
Ofset Hazırlık : Mehmet Arslan
Baskı : Kansu Matbaacılık

Şair, bu kitabın telif gelirini
Hayvanları Koruma Derneği'ne bağışlamıştır.

küçük İskender

Güzel Annemin Hayal Gücü

Şiirler

dh hera
şiir

küçük İskender'in
diğer şiir kitapları

- Gözlerim Sığmıyor Yüzüme
- Erotika
- Yirmi5April
- Periler Ölürken Özür Diler
- Suzidilâra (çıkıyor)
- Ciddiye Alındığım Kara Parçaları (çıkıyor)
- Bir Çift Siyah Deri Eldiven (çıkıyor)

her çocuk annesinin hayal gücüdür biraz

Sözü uzatmadan, bu bir best of.. kitabı değil.
Baştan belirteyim. Amacım, sevdiğim bazı eski
şiirlerimle artık terketmeye başladığım bir tarzın
kucaklaşması ve elimde tuttuğum toplamı anneme adamak!
İnsanın, hele benim gibi birinin annesine kitap adaması,
tuhaf karşılanabilir. Sen yıllarca şiirlerinde, yazılarında
kadınla uğraş, sonra ona bir kitap ada. Olacak şey mi?!
Elbette olacak şey!
Çünkü ben anne sözcüğüyle yerleşik aile despotizmini
ifade ediyordum. Ailemin bu kitap aracılığıyla yazılı
olarak da yaşamasını istedim.
Yalnız bir şartla :
Bu kitap, tek baskı yapacak.
Çünkü bir şair, dev bir ailenin içinde hissetse de kendini,
her çocuğun tek bir ailesi vardır aslında.

küçük İskender
mart 1996
istanbul, beyoğlu/nevizade

Sürekli bir telafi için sevişiyoruz; yoksa aklını kaybeden su umrumuzda değil.

Bünkü dağ uyuşturucudur ve çünkü dağa bağımlı yaşar tüm vadiler.

Bir şehri arkadaş edinmek için ağlıyoruz bazı gecelerde; yoksa yalnızlık umrumuzda değil.

Bünkü ömür rütbesidir insanın ve çünkü ömre bedel bir çözeltidir insan mücadelenin içinde.

Kurnaz âşıkların tuzağında can çekişir incelikler; yoksa kalbin çocukluğu umrumuzda değil.

Bünkü trajedi hayvandır ve çünkü evcil ama hâlâ vahşi bir yaratık besler sevgililer.

Sen kendine eş değil, sonu baştan belli macera arıyorsun der mi giden birileri hep.

Bünkü terk haz verir aslında varlığa ve çünkü varlıklar da terk edecektir acıyı birer birer.

Warlock'ed.

Asla takdir edilmedim; ne ailem, ne eleştirmenler, ne arkadaşlarım. Yazdıklarım da okunmadı aslında. Okunur gibi yapıldı hep. Ne demek istediğim dinlenmedi hiç. Yılmadım, bazen yazmaktan değil, kendimden vaz geçtiğim oldu elbette. Yeryüzünde yaşayamadığım gibi, ölmem de uygun görülmedi. Ateizm ile agnostik algı arasına sıkıştım bilinç aralığından geçerken. Ne inandım ne de inanmamayı marifet saydım. Mezarlık önünden geçerken müziğin sesini kısmak yerine, daha da açtım; ölüler de eğlenebilsin diye, eğer tanrı varsa.

Eğer tanrı varsa diye canlıya saygı duymadım; canlı var diye saygı duydum. Eğer canlı varsa.

Eğer tanrı varsa diye eşitlikçi, paylaşımcı olmadım; bu doğrudur zaten diye öyle davrandım. Eğer halk varsa.

Eğer tanrı varsa diye karşı çıktım haksızlığa, faşizme; ideolojik bir giysi giydiğimden değil.

ëahsıma münhasırdım. Canımı sıktım bu doğruluktan. Açıkçası, kendimden bile haz etmedim; yavan geldim / yayan giderim. Kimse zahmet edip taşımasın tabutumu.

Görünen şu ki, şairin derdi olması gerekenler şairini terk etmiş. Yahut, şiirin işlevi değişmekte. ëiir bu evrimin mücadelesindeyken şiire yön veren dergilerin, yapıların köhneliklerini klasizme, korumacılığa dayandırmaları pek hazin. Hâlâ kibar davranmaya çalışıyorum, farkındayım; kısaca, artık şiirle ilgisi kalmamış zihniyetlerin yol açtığı damar tıkanıklığı bünyeyi zorluyor. ëiiri kendilerince algılayan ve şekil vermeye çalışanların çağdışı faaliyetleri ise genç zeminin başka varoluş mekanizmalarına kaymalarına yol açıyor. Bunu gelişim de addedebilirsiniz, dağınıklık da. Ben 'savruluş' diye adlandırmaktan yanayım; darbe dönemlerinde akıl danışacak adam eksikliği çekerdik: Ya öldürülmüş olurlardı onlar, ya zorunlu mültecilikte ya da işkencede. ëimdiki nesil de benzer sıkıntılar yaşıyor; danışacakları rehber isimler ya hayatın gelişimine ayak uyduramadıkları için yaşarken ölüler, ya edebi sınıf atlayarak mülteci olmuşlar ya da kendi ruhlarının işkencesi altındalar.

Derman İskender Över (1964 - ...)

Derma

Ayhan - Derman - Müzeyyen - Ali İskender

Nilsu - Emel - İskender - Nakiye

Nakiye - Elif - Ayhan

Top'lu çocuk ve ailesi / aile dostları

29. 07. 1953 *Işık*

Vaat

ne çok

Seni ne çok kedi tırmalamış anne

camlara baktım orda mısın hâlâ

dün akşam haydutlar bıçaklamış bir karanfil

kaçamamış vurmuşlar ölmemiş solmuş

seni ne çok iğfal etmişler anne

her yerin delik deşik

ağlayışın bile yamuk yumuk

bakışların kısık

ve bilhassa değişik

ne çok isyanlanmışım ne çok gitmişim meğer

bağırdıkça etlenmiş sesim

etlendikçe sesim, kanamış elmas liğme liğme

seni ne çok öldürmüşler anne

beni ne çok dövmüşler

artık evlenelim anne hayata karşı

ve gel, beraber kaybedelim bu mor savaşı

benimle birlikte intihar et anne

tam macera aşk maskları

toprağın kımıldadığı yerin oğluydum ben
biraz menekşe kokardı tenimin ovaları
sen durup cam tabutumun yanında
bir sigara içmiştin yorgun atlar gibi

ikimizden birinin öleceği incil'de yazıyordu
öpmek, karanlık bir sokakta bıçaklanmaya benzer
kararsızlığa düşülen bir sevdayı esrar eğitir.
gecenin bir yarısı kapınızın yumruklanması olur
öpüşürken gözlerinizi yummanız.

dudaklarına yayılan yaz akşamı caz parçaları...
bir dansözün döne döne bir gözbebeğinden
öteki gözbebeğine geçişi..
bir dansöz, ancak gözyaşında yüzme bilmez
Benim gibi!
Benim gibi!

toprağın kımıldadığı yerin oğluyum ben
bir değirmen dönerdi kasıklarımın eteklerinde
sen durup cam tabutumun yanında
bir kadeh tekila içmiştin bir kadeh tekila gibi

kırmızıyı Allah sanan bir boğaydım!
frenim boşalmıştı, yokuş aşağı yalnızdım!
öldüğümde beni senin ellerinle yıkadılar
senin uzun saçlarına sardılar cesedimi
bir konsomatrisin savrularak bir erkekten
öteki erkeğe geçişi...
bir konsomatris , ancak oksijende nefes alamaz
Benim gibi!
Benim gibi!

Haylaz delikanlıları en az bir kere öldürmeli!
Onları kalbe karşı geldikleri hikâyede vurmalı!
Onları hayale hayalet girdiğinde vurmalı!
Yo, sevgilim!
Onları vuran yalnızlığın önünde durmalı
Lacivert takım elbiseli bir nahoş timsah gibi!

haziran 1995

çıkarım

sen saça sürtünürken çıkan sesi bul.
kirpiklerin ters dönmüş ve hâlâ.
yürüyen merdivenlere kuş bağlanmaz.
daire bulmaca yapmaya çalışsana.
perdeyi arala, alnından yağmur geçsin.
gece, sis içinde elinde mumla dolaş.
dışarda çıplak delikanlılar sevişecek.
parklarda buz militanları var.
çöp kutularını karıştırıp, delinmiş-
siyah erkek çorapları arama.
beni unut.
sana bir gün telefon edeceğim..
dudaklarını hep boya.
aklını kullanıp sekse inan.
asit şişelerinin tozunu al hep.
korkma! yalnızca ayrılıyoruz.
aşk, sen bir infilak et!

şeyh zenne

uzun saçlı martının kolonisi geç
ti ben uzanmış yatarken yeryüzünde,
gülen cin, ağlayan peri değil içimdeki
karmakarışık, güzel bir iki ;
                    sürdürüyor sezilmesini hata
sürdürüyor kalbim prens olmaya doğru çabasını
eski aşklarım senfonilerden düşürülmüş tını
gibi titriyor yaşlı bir kemancının parmaklarında,
                    geleceğim yok benim sen yaşadıkça
sen Şeyh Zenne, kara kirpiklerinde kara rimel :
cesedimi yaktıklarında oluşmuş katran,

                    tanrı çıkartıp
şeytan soktular ruhuma
                    bir seyir defteri ol
uykuma, tanış
çocukken hep beni korkutan o korkunç yabancıyla ;
bak!
      yüzümün derisini yırtıp alıyor sevda
cildimden soyuyorlar beni yine ciddi ciddi
ciddi mi ciddi bir ayışığının ayakucunda ;

sonu kötü bitecek, bu kente hiç gelmemeliydim
şüphesiz bir bomba elime çiçek diye tutuşturdukları
ben çocuğum çabuk kanarım çabuk kanar ağzım burnum
üşüyorum susadım açık çıplağım
tutmazsan eğer beni
kendimi en iyi dizemden aşağı da atacağım!

ya sen Şeyh Zenne, ya sen
                inanmıyorsun değil mi artık bunlara
suskun ve can sıkıcı, itici
                ve saldırgan buluyorsun beni
oysa bir köpek gibiydim dizinin dibinde
oysa balık gibiydim sevişirken vücuduna
                dalıp dalıp yükselen seninle,
ya sen Şeyh Zenne, ya sen Şeyh Zenne,
                beni sevdiğini iddia eden
zehirli meyvam!
uzun saçlı martının kolonisi geçerken gökyüzünden
ah şimdi
ah işte şimdi nefret ediyorum
                şimdi nefret ediyorum yeryüzünden!

baa tıfıl

ben yürüyüp gittim
                    sen ellerini yüzümde unuttun
utandım acılarımdan
utandım yalnızlığımdan
on yedi yaşımızın belalı hikmetinde birden
o inkisarları eden güzel hayallerimizden
ve aşktan
        ve yağmurdan
                         utandım ben
sen misketlerini yüzümde unuttun
    sen hayatımda unuttun kokunu
bir bidon benzin döküp hatıralarıma
tutuşturdum sevinçlerimizi. tutuşturdum
                              saçlarına
en beğendiğim bir hüznün tüm görkemini,
                              rüzgârını,
al işte sonbahar da senin olsun artık
daha ne istiyorsun benden
al işte en biçimli intihar da senin

ben yürüyüp gittim
                    sen adalarını yüzümde unuttun
sen geçmişimde unuttun gözlerini
utandım arzularımdan
utandım ihtiyarlığımdan
ve yağmurdan
                usandım ben
ve sen: şehrin terkettiği sepya caz oğlan
her fırsatını ani ölümümde unuttun!

beni yüklenip bir yere götürdüler
sen geleceğini
                yüzümde unuttun

şiir yiyen tay

sabahları sevdiği kadınlar akşamında ölüyor onun,
yalnızlıktan kalma bir aynalara bakma alışkanlığı,
mor parmakları bile aynı elde sevmezler birbirlerini.
tecavüze de yeltenmiş bir keresinde
elma şekeriyle kandırdığı kendi çocukluğuna,
serseri!
sabahları tanıştığı dostlar, akşamında ihanet ediyor onun,
son sevgilisini oksijene gömdürmüş -hüznü caizse-
kelebekten bir tabutta taşıtmış annesinin cesedini
rakıya su yerine beyin-omurilik sıvısı katar
buz yerine ise zakkum!
sabahları taşındığı evler , akşamında yıkılıyor onun,
son şiirinin adı: şiir yiyen tay
son romanının: yaz kuramı
doğum yeri: bilinmiyor!

sabahları öldürdüğü insanlar, akşamında diriliyor onun,

west side story

kırmızı.
kıpkırmızı.
neyin kırmızı olduğunu farkedemeyecek
kadar kırmızıyım.
seviyorum.
anlamak olsun bu.
şimdilik anlamak olsun bu.
tarif etmek istemiyorum.
beceremem.
bir sigara içiyorum.
bir kadeh birşey içiyorum.
içime birşey giriyor burada.
kırmızı bir geometrik şekle yerleşiyor
kırmızı havuzun bütün haylaz balıkları.
büyük bir akvaryum olduğumu düşünüyorum hep.
kırmızı, büyük bir akvaryumum ben.
gövdemde hatıra yaratıkları yüzüyor.
yarılıyorum.
çatlaklarımdan lav fışkırıyor.
ayna karşısına geçip
magmama doğru yürüyorum.
orada beni kırmızı çizgiroman kahramanları
bekliyor.
seviniyorum.
benim bakışlarımın da bir klibi var.
geldiğim yerlerde insanlar terkedilmez.

kırmızı.
kıpkırmızı.
isteksizce bir hikâyeye sokuluyorum.
kırmızı bir yılanım ben belki de.
dilinin çatalında akrep uyuyan bir yılan.
gecenin defansına çekilmiş bir yılan.
güzel çocukları korkutan.
güzel çocukları zapping'e alıştıran.
kırmızı kanallara uzanan kırmızı bedenler.
kırmızı şehvet noktaları görüyorum.
kırmızı aşk şarkıları.
kırmızı laternalarda
kırmızı aşk şarkıları çalıyor.
kırmızı bir gangsterim.
kıpkırmızı silahlar taşıyorum.
bir sigara içiyorum.
içime birşey giriyor burada.
biraz esrar kokuyor bu.
biraz radyasyon püskürtüyor.
walkman'de radyasyon tehlikesi.
kırmızı kıldönümleri kutlanıyor.
scrabble tahtasına düşüyorum.
kırmızı bir popçuyum.
kırmızı.
kıpkırmızı.
neyin kırmızı olduğunu farkedemeyecek
kadar kırmızıyım.

bir martıyı ağlattın sen!

bir martıyı ağlattın işte
bir çocuk garanti intihar eder artık
kütür kütür küfrediyor gece imanıma
bir yaprak kırılıp suya düşüyor
su yaralanıyor su kanıyor şelale!

ah nasıl titredim tensiz
bir piyanist büküldü sanki
kesişen ayrışık doğrular gibi
çarpışıverdim yüzünle. Yüzün
öyle düzgün suna bir el yazısı
yüzün yüzüme aksedince
yüzün ayna alnımda
yüzün uzun hüzünlü bir alınyazısı!

bitmemiş bir ömrün yalanısın
sen: kâbuslarımın tabiri
çocukluğumun arta kalanısın!
öldüreceğim kendimi dudaklarınla
dudakların etle, şehvetle seferber
sen! bana inen son kutsal kitap
son fakir yatır
son aciz peygamber!

bir martıyı ağlattın işte
bir çocuk garanti intihar eder artık

bir martıyı ağlattın sen!, II

sonra sabaha karşı bir ceren de ölür

benzin istasyonlarına çektiğin
otomobilden akan yeşil yaşlar :
neyin nesi bir sabit aşkın tasviri
suyun uykusu yok! su rüya işitmez artık!
indirin beni senin yüzünden..

ucuz peynirler, ah kötü şaraplarla
ucuz hüzünler, ah kötü hatıralarla
geçtigeçtigeçti geç'ti ömrümüz
o zaman keserim ben de kötü kollarımı
ucuz jiletlerle
o zaman inlerim ben de kötü çocuklar
ucuz sevişmelerle
hep bir boka batmış hokkabaz fırlar
yaralardan
yaralardan lav gelir meni gelir
lav meniye bulanır ihanete dökülür
eskimiş sevgililer bulup geceleri
dövüşürüm sokak sokak
tırnaklarımı söke söke dirilir ihtiras

sen bir cam kırığısın kalbime gömülü
ilerliyorsun yavaş yavaş kanatarak
ha varlığın ha bir yangın
ha temaslar ha bir kuran
farketmedi yağmur hiçbirimizi!

karışacağız içimize
karışacağız sensizce hayat zerrelerine
senin avcunda bir tül ipliği kırıntısı
benim saçlarımda bir güz ikindiciği

karının biri arabesk okuyacak adımıza
içip içip sapıtacak birileri bizim için
sonra .. sonra, unutulacağız bir gün
derin bir yorgunluk kalacak yerimizde...

"bir martıyı ağlattın ben bir çocuk
 sen bir çocuk intihar eder artık"

isteseler, çocuklar, ölmezler

Ben biraz geç kalmıştım sen biraz erken gelmişsin.Bağışla beni nefesimi kıskanıp da küsen rüzgâr.Bir çocuğun elinden yeryüzünü almak gibi birşey bu.Bir çocuğun gözlerinden gökyüzünü sökmekle eşdeğer.Çocuksam, pek şımarıksam bölmüşler demektir uykumu.Uyumuyormuşum, yol yorgunluğuymuş yalnızca meğer.Ben biraz geç kalmıştım sen biraz erken gelmişsin. Bağışla beni nefesimi kıskanıp da küsen rüzgâr.

Hoşçakal, içimdeki martı komaya girdi.Hoşçakal, yalnızlığımı bir ben bileyim istiyorum artık.Dudaklarını özleyeceğim.Bütün kapıları kapatıyorum.Hoşçakal, dünyanın ebesini aramaya çıkıyorum.Hoşçakal, sizden vazgeçiyorum.Hoşçakal, benden ne istediniz bu kadar; bu kadar yanılttınız, kandırdınız, üzdünüz, kullandınız ve attınız.Hoşçakal, senden korkuyorum şimdi.Beni biraz daha azarlayacağından, canımı acıtacağından çekiniyorum.Sıfırın altına indi kalbim.Hüzünden taşaklarım büzüştü, aleni kısırım senin yüzünden.Çocuğum olmayacak, belki bu şehre bir sinema bile gelmeyecek.Bütün kedileri cırmıkladım.Sakın gülümseme! Hoşçakal, otobüse binecek param bile yok.Yürüye yürüye öleceğim.Her insanın garip intihar tasarıları vardır, bilirsin.Ben yürüye yürüye intihar edeceğim.Kendimi kuduz köpeklere ısırtacağım.Beyaz çoraplarım kirli ve delik: gurur duyuyorum bununla.Düzenin .mına koymaya kararlıyım.İktidarda kavşağından sapacağım ecele.Hoşçakalın çocuklar, gözlerinizi özleyeceğim.Kötü Aşk'ı özleyeceğim.Haftasonu birşeyler yapmayı düşünmeyi özleyeceğim.Bir gün yanına uzanıp sana sarılıp uyuklamak üzerine kurduğum monokrasiyi özleyeceğim, pişmanım, ben gidiyorum.Hoşçakal yüreğim.Hoşçakal ormanım.Ben, ormanından kente inen bir kurt gibi, yapayalnız gidiyorum.Artık ne ormana ne de kente aitim.Alev almış bir hayvan gibi koşmak istiyorum.Jim çağır beni: Silvia, oraya geliyorum, haklıymışsınız, öğrendiklerimin beni nasıl da yanılttığını hatırlayamıyorum.Bir haksızlık gibi ortadayım.Ben biraz geç kalmıştım sen biraz erken gelmişsin.Kavuşamıyoruz.

Kolunla yastığın arasına sıkışmış limanyüz'üne sığınmış bakışlarının bana dair bir fren sistemi olabilir miydi ki zaten.Marc Almond'dan Somethings Gotten Hold Of My Heart. Elton John'dan Daniel, Queen'den Innuendo, Simon and Garfunkel'dan The Boxer çalsın sırayla.Ben 'şimdiuzaklardasıngönülhicranladoldu'diye bir şarkı söyleyeceğim.Hey bir daha çal Sam diyeceğim.Sam, o şarkıyı bir kez daha çalmayacak.Sam, o şarkının sözlerini, notalarını çoktan unuttu anlıyor musun..Hayır! Hayır! Hiçbir bok anlamıyorsun.Sütliman hayatının kargatulumba dönüm noktaları yokçünkühiç.Şahsen beni böyle bırakıp bırakıp uzaklaşmalarınızı pekiyi değerlendiriyorum.Not alıyorum hepsini.Kötü Aşk, bunları açıklamasın.Ne farkeder?

Nerede bizim billur kahkahalarımız? Tanrının iççamaşırlarının kokusunu barındıran ılık sevişmelerimiz? Birbirine karışırken can çekişen spermlerimiz nerede? Bizim masalımızdaki Anka Kuşu'nu kim vurdu?Çünkü asla.Hoşçakal, Küçük Prens-Hoşçakal,Tom Sawyer-Hoşçakal, Pinokyo!Kızmıyorum hiçbirinize.Ben bir peygamber gibi kendime iniyorum.Ben iner inmez bu kuyuya, çekin ipi yukarı, sıkın, gerin-asılı kalayım bu ilmiğin ucunda.Sallanayım, sallanayım, sallanayım salıncaktan inmek istemeyen küçük birfilozofçocuk gibi. Mesela yüz tane Akineton.Mesela yüz tane fantazi.Mesela yüz tane Kötü Aşk!

Seni rüyamda gördüm: siyah bir anforaydın.İçinde, üstünde eski sevgililerinin yüzlerinin kabartmalarının olduğu, paslı madeni paralar buldum.

Oysa tasarlanmamış bir yüzün var senin, saklanılmış bir fısıltının sızması gibi apaçık ağızlardan nemli bedenimin vasıfsız bırakılışına beni umutlandırışının acayip güzel ve acayip kötü tarafları, aklında olsun!

Oysa tasarlanmamış bir yürüyüşün var senin, inan doğrudur bazı hayvanların ruhlarının olduğu ve ölümlerinin göğe yazılacağı gecelerde seni sahneleyip ellerimi önce göğsümde gezdirip sonra kasıklarıma doğru iteceğim, aklında olsun!

Oysa tasarlanmamış bir intiharın var senin, bir terastan başlayıp yatağımda, kavgamda, çarpan yüreğimde, kalemimde biten düşüşünün o şehzadelere yakışan gülümsemesi.Yakışır Sana Beni Terketmek, titreyen kirpiklerine tutunup duran ürkek bir maymun gibi gözlaşların, gözyaşlarımdır,aklında olsun!

Oysa tasarlanmamış bir toplamın var senin, yazmayı öğrenip okumayı sökememiş bir yavru tanrısın sanki bir gece tutuklanıp evden alınmış, nakil aracıyla ücra yerlere doğru yola çıkan.Fıkra anlatsam ağlıyorsun.Nesin sen? Yanıt ver, sinekler sevişmeyi sevmezler, aklında olsun!

Oysa tasarlanmamış bir bırakışın var senin, içimi boşaltıp götüren karanlığın o cesetlerle süslü bir bayram kasabasına giren soğuk namlulu haydutlarına uygun masumiyeti, sevgilimsin diye söylemiyorum, ölsen leşin sayılırım, aklında olsun!

Oysa tasarlanmamış bir sevenin var senin, alkolle dövüşen, alkolle tekmetokat, alkole küsen, alkolün memelerinden kan ve meni emen, alkolden hamile bir adamım ben, adamınım senin suçüstü sevişmelerimizde, sahile vurduğun çağda çıkacağın ve ayak basacağın ilk körfezim, diz çöküp öpeceğin toprağım ben, öp beni, kimyasal maddelere bula, şişir beni, cam yap, kır ardından, sırçalarımı öp bu kere, senin elinde kırılan bir cam bebeğim çünkü ben, aklında olsun!

Çek silahını vur beni.Yoksa ben seni vuracağım.Dayanamıyorum çünkü güzelliğine; başkalarının seni görmesine dayanamıyorum, ne yapayım kıskançsam, evet, kıskancım, bir kıskacım kıskacına veda sıkışmış.Yaralı bir çakal gibi yanaşıyorum sana, yaramı sar, koynuna al beni, korkma, kırmızı gözlerimde yakaladığın vahşet değil , saldırı değil, intikam hırsı değil, inan, hüzün! Sev ıslak tüylerimi.Şevkate ihtiyacı olan bir canavarım ben.

Dokun bana.Dokunarak bana, yeniden tanımla beni.Anlam kazandırsın bana, beni sevişin.Anlamlanayım senin altında, üstünde, yanında, uzağında, kuyunda, kulende mapus yatayım.Yatıp kalkıp seni arayayım.Müebbet bir boşluk oluşuyor anlıyorum her yanımızı sarmalayan.Son derece tehlikeli bir yavaşlayış bu.Bizi sevmiyorlar hayta sevgilim, bizi sevmiyorlar, istemiyorlar bu gezegende.Ne erk, ne demokrasi, ne muhalefet ne de aykırı uçtakiler. **Kilerimizdeki ümit tükendi**.Aklında olsun!

Tasarlanmamış bir dışlanmışlığımız var bizim yeryüzü ile gökyüzü arasında.Faili meçhule giden bir teknede, bu dibi delik teknede, Hades'te, bu götiçi kadar tabutta neden, nereye, kimler tarafından götürülüyoruz?Bizi götürüyorlar aşk canımı alsın ki! Tasarlanmış bir götürüş ama bu, hayta sevgilim önceden belirlenmiş, planı yapılmış hatta işleme konmuş bir götürüş.

Çek silahını vur beni.Yoksa ben seni vuracağım.Seni onlara bırakamam.Onların seni liğme liğme etmelerine, seni parçalara ayırmalarına, yutup sindirmelerine, kendilerine benzetmelerine kesinlikle dayanamam, katlanamam.Seninle kankardeş olmak için deldiğim parmağımdan kan sızıyor hâlâ, aklında olsun!

Sır: bir şekilde anlatmam gerekiyor artık, bunun farkındayım.Saklamayacağım. **Sır** olarak daha ne kadar taşıyabilirim ki seni.Umarım dinlemişsindir Arjantin Tangoları'nı, yoksa değişmeyecek.Gece uzun değil.Tam tersine zaman kısalmış durumda.Giderayak 'seni seviyorum' demek çok daha zor. **Sır**larımdan birisin, mesela **ne kadınlar sevdim, zaten yoktular**, mesela **kar yağacak sevdim mi sevildim mi bir vaktin ortasına**, mesela **ben sende bütün aşklarımı temize çektim** gibi.Evet, sevdim, o kadınlar hiçbir duyguda yoktular; evet, sevdim mi sevildim mi sezemediğim bir aralık daima soğuk ve iletişimsizlik, itik, ayrı bırakılmıştır.Üstelik herbirinde temize çekilmiş bir başlangıç yakalamak da mümkündür.Sır, açıklanmalıdır şimdi :bu, görevimdir.Bu sessizliğimin vasiyetidir.İlkin birbirimizi öldürmeliyiz; geride kalan el yazmalarımızdan bizi bizden nefret edenler teşhis etmeli.Gel, ağlıyorum.Gel,ağlıyorum.Tut elimi, bırak ayıplasınlar.Bırak, taşa tutsunlar.Biz, yeryüzünün en büyük sırrıyız.Biz, gökyüzünün çocuk sırrıyız.Aramıza mayın döşediler, hatırlıyorum.Aramıza kocaman bir gezegen ölüsü bıraktılar.Seni de üzdüler biliyorum.Seni de hırpaladılar, aşağıladılar.Olsun! Gel, ağlıyorum.Gel, bağıracağım.Dışarı çıkmayalım sonra.Gözlerimizi hiç açmayalım.Konuşmayalım.Oturduğumuz yerden kalkmayalım.Nefesimizi tutmayalım.Hayal etmeyelim.Ses çıkartmayalım.İşitmeyelim.Temas etmeyelim.Kımıldamayalım.Ne kadar güzelsin.Yavaşça soyuyorum seni, bir çağda lirler çalıyor.İlkgençliğimden sözedeceğim sana on dakika arada.Sen, bıkma.Bana destek verme sakın.Kucağıma alıp yatağa götüreceğim seni.Vuruşacağız seninle.Artık sixtir çekilme profesörü bir yaratıksın, artık paramparça bileklerimsin, Pasolini'msin.Bıçaklanmışız.Üstümüzden otomobiller geçmiş.

Sen **benim güzel çamaşırhanem**sin bundan böyle.Uzat dudaklarını, uzat dudaklarını götüreceğim.Sana şipşirin bir yangın sunacağım, bir tımarhane armağan edeceğim.Niye o kadar az hap yuttuk ki acaba? Otuzar tane daha mı alsak? Öldürebilecek mi bizi yetmiş tanesi? Sen, benden önce kaybettin bilincini, ilginç! Ne kadar küçükmüş organın, kim bilir o yüzden hep karanlıkta seviştin benimle hep!Bundan gayrı ona küçük Prens adını veriyorum.Sen de benimkine Pinokyo de!Onların ki Tom Sawyer ! Ah, ölmüşsün.Ne kadar oldu gideli? Soğumuşsun.Şuralarda bir yerde makas olacaktı.Yuvarlanmama az kaldı, acele etmeliyim.İşte makas! Makasın ucunu taşağına batırıyor ve kesmeye başlıyorum.Yumurtalarının bağlantılarını keserken akıyor en çok kan.Tüp gaz da açık ya, umarım bunları pişirecek kadar gaz kalmıştır içinde.Yumurtaların pembeleşiyor ateşin üstünde.Oturup yiyorum onları.Hiç doğmayacak çocuklarını yiyorum.Bana afiyet olsun.

Sır: bir şekilde anlatmam gerekiyor artık, bunun çoktan beridir farkındayım.Ah, sevgilim! **Brooklyn'e Son Çıkış**'ta kaybetmiştim ben seni zaten.Bıçaklanmışız.Üstümüzden otomobiller, yıllar, cuntalar, faşizm geçmiş.Ne kadar rüzgârlı burası, ne kadar serin, ne kadar bizli, ne kadar bizsiz, ne kadar **ne kadınlar sevdim zaten yoktular**lı, ne kadar **kar yağacak sevdim mi sevildim mi bir vaktin ortasına**lı, ne kadar **ben sende bütün aşklarımı temize çektim**li.Ben ölürsem karakutumu bulamayacaklar.Sen ölürsen karakutunda tek bir mesaj olacak: **kötü aşklar sonrası anlıyorum, ah anlıyorum :İNSAN, BİRŞEYİN ÖZETİDİR!**

Tasarlanmamış bir ölün var artık senin, saflıktan öğütülüp tül kefenlere sarılıp sincap yuvalarına bırakılmış acılar gibi ürpertici, gibi tedirgin edici, gibi burada, gibi kâh orada, kâh seni sevmemde, ölünü ağzından öpüşümde bir tüfek kayarcasına omuzdan kayışımda sensizliğe doğru...Aklında olsun!

lilâ

içi hava dolu ağır vücutlar yükselirken
patlayan elektriğin itimat ettiği mahluklar
suyun döndürdüğü nehrin vals kıyısında
tığla örülmüş kızlar korosu önünde
küçük çocuklar pişirecekler acıkmış cinlere
ve mevsime sözü geçen dolunay
savurarak rüzgâra ölümün ih(ti)mallerini
cesedimi yeryüzüne peşin ödeyecek!

eski caz cinayetinden beri suçsuz tutsağım
kaç şüpheye ikram edilerek üzüldüm üzüldüm
mü ay erir de akardı dünyaya tutunup,
karnı doyan cin artık çocuklara masal olurdu.
karnı doyan cin artık çocuklara engel olurdu.
bir postacı gibi gelirdi gece boş bulunup
kötü haberler yazardı mektuplarda imzasız, ürkütücü
fazlaca bizden ve fazlaca esaretten sözeden
keşfettiği toprak kendisinden
daha fazla ilgi çeken
fakir bir kâşiftim o dönmedolap kentinde:
ilk cin, içi hava dolu ağır vücutlar yükselirken
içi sonbahar dolu bir sevgili gibi
karama vururdu!
yüzümü bir kez sır verdiğim ayna ah ayna
yüzümü alıp nehre kaçardı, nehir aynada kururdu!

yalandı küçük çocukları kandırıp benim yediğim
eğer yüzüyorsam yalnızca derilerini
üşüyeceklerse bir vedada
iyi üşüsünler diyedir!

ve eğer
leylakların işine son veriyorsa aşk
taklitlerinden sakının diye!
mesela o limanın canlı hikâye sarrafı
mesela o belli belirsiz himaye
mesela gözlerine kurşun gibi sürülen o bordo
o ikiz kardeşim ölümsüzlük
ve nükseden ormanlarım
ve o nükseden ormanlarımda bir davetsiz bıçakmışçasına
beden denilen kınından çekilip hayatına saplanan ruhum
ve o döne döne, tülleri omzuma çekiştirerek gelen rüzgâr
olsun, sonbaharda gözkapaklarım dökülürmüş, ne çıkar!

unutulmuş bir meleğin güncelerinde geçmiş adın ilk kez
sana lilâ demişler sen lilâ olmuşsun
lilâ rengi bir leopar
lilâ rengi bir cengâver
lilâ rengi bir enderun kenti olmuşsun
sana ölmeye gelmiş sevenler ve bilgeler
kalpleri kaşık
fikirleri su;
bir bedevî diz çökmüş dip akıntılarında.
sana lilâ demişler lilâ diye çağırmışlar
sen lilâ olmuşsun
bir lir, bir kemanı, gece olunca kıskanırmış yalnızca

tanrı her kış başlangıcında
bir melek kurban edermiş kendine
sen: elleri mücevher olan
sen: bakışları vaaz olan
sen! hep bir başkalarında hep bir başka olan tanım
seni severek seni daima ben tanımladım!
ne samansarısı ne annabel lee ne elsa
ve eğer senin hakikaten bir adın varsa
ve eğer senin bir adın olacaksa bundan sonra
ben bir şair olarak taşıdığım bu şerefli adı

bir sana bağışladım!

bir sana bağışladım ben bir sana tasvirimi
sen o çılgın gibi dörtnala atların sürdüğü faytonla
cehenneme yetişmek zorunda olan!
sen o mahşeri tokatlayan güzel orospu!
sen o kalbimin tekrarı çıban!
sen o yatağımda üstünde seviştiğimiz çarşafla boğduğum
zencefil kokan, kekik kokan, pamuk kokan oğlum!

ne samansarısı ne annabel lee ne elsa
ve eğer senin hakikaten bir adın varsa
ve eğer senin bir adın olacaksa bundan sonra da
ben bir şair olarak taşıdığım bu sefil adı

bir sana bağışladım
bağışla beni çocuğum lilâ!
bağışla beni!
hiç değilse bugün, bir sen bağışla!

1992 sonbaharı
istanbul

ben ölürsem

ben ölürsem karakutumu bulamayacaklar
ne bir aşk zerafeti
ne bir hayal tabiri... küçücük ömrüm
hep rüzgâr gülleri kokacak!

bir sinek cenazesinden dönmüşüm de sanki
ağzım burnum kanyak
denizden yeni çıkartmışlar yağmurun ölüsünü
mevsimlerden napalm günlerden ilkbahar

hummalı sabrımın glayöllü dağ köyleri
sana hasret şakımak mı yakışacak
çok arayacak çocukluğum esas sırrını
benim yüzüm bir kedi amipidir
ben ölürsem o kendiliğinden çoğalacak!

ben ölürsem karakutumu bulamayacaklar
ne bir buz yorgunluğu
ne bir sinema perdesi yırtık..küçücük kabrim

bir çocuk kalbi gibi haylaz olacak!

the ant

durunuz!
kaç kalibre o bakışlar
ah evet bir tanrıda sabah vakitleri!
durunuz!
kaç yerimden vurdunuz!
kaç yerimde artık sebepsiz kuş yaraları var!
sorarım
kaç yerimde yerimden ettiniz beni!
kaç yerim şimdi lapa lapa kanar!

saysam sayılmazsınız asırlarla
konsam taşımaz gövdeniz içimi
öpsem çatlar kırılır dudaklarınız
dudaklarınız bir karşı çıkış biçimi
sarılsam sarılsam günlere sığmaz seyahatim
anlıyorum
sizin bir tavrınız oksijen
bir tavrınız bal gibi uranyum!

ah gidilmeyecek kadar sapa
dönülmeyecek kadar uzaksınız
çiçek açsanız baharla aram bozulur
sizi bana bırakmaz bu yalnızlığınız
çünkü biz ikimiz
yanlış yapamayacak kadar yalnızız

sesler yalanlar mı geceleri
gözuçlarına tırmanan siyah tavşanlar
akşam inince kaybolur mu,
sizi seviyorum
sizi pek seviyorum
size sevmem bize ayıp olur mu ..

bırakmalı kibarlığı! sonsun işte! sonsun !
sonumda biletimi kesen yaman giyotinsin!
ben istiyorum! ben istiyorum diyorum!
unut! giyotin tek hamlede insin!

very ape

Ümit'e...

Sen cadısın.Cadısın.Cadısın.En muhteşem yerinden yaralanmışsın.Gideceğiz.Biz mutlaka buralardan gideceğiz canım. Gittiğimiz yerde ölme. Oralarda börtü böcek bekliyor bizi. Oralarda bizi, gülüşleri takiben gözlere inip yayılan gökkuşakları ve avarelik bekliyor. Oralarda ağızlarımıza sıkıştıracağımız çiçeklerin yalnızlıkları yoktur. Hırpalanmış bir kuşsun sen. Uçtuğun için dargın, uçtuğun için telaşlı, uçtuğun için mağrursun.Ağladığından dolayı hep, gözyaşların oymuş yüzünü. Gözyaşların yüzündeki yataklarında küçük, uysal titreyişlerle, döne döne akar. Onların akışını tebrik ederim. Onlara teşekkür ederim.Ben de seni seviyorum. Seni o yüzden seviyorum. Seni o yüzden dövüyorum.Kendimi o yüzden dövüyorum. O yüzden içiyorum ama bu kadar ama şu kadar. Sana yakışıyorum, anlıyorsun.Sen beni anladıkça kaybediyorsun.Gittiğimiz yerde ölme. Gittiğimiz yerde, ben öleceğim. Çıplak delikanlılar leşimin çevresine toplanıp latince ağıtlar söyleyecekler. Sen o gün de beyaz giyeceksin.Herkes seni teselli etmeye çalışarak saçmalayacak.Çünkü sen, benim ölümümle bundan önceki hayatına bir bahane buldun bile. Ben senin şiirinim. Ben senin definenim. Ben senin tabutunum: eğer gittiğimiz yerde ölecek olursan, seni benim ruhuma sarıp yine benim bedenime gömecekler!
Geliyorlar!
Bizi ortadan kaldırmaya geliyorlar sevgilim.
Hayır! Hayır! Hayır!
Bağırmalı, haykırmalıyım.
SENİ SEVİYORUM ADAM!
Kukla, gebermemiş.
İp, kopmamış.
Devlet, omzuna attığı bacaklarımızı hâlâ sımsıkı tutuyor.
Verdiğimiz kremi almıyor.
İdeoloji, bazı yerlerimizi tahriş ediyor.
Bedenini mutlak değer işareti içine al. Sen bana öyle lazımsın. Ben sana böyle. Dürtülüyoruz. Bize birşey deydiriyorlar.
Aklımızı kullanıp matematiksel bir ifade kazanalım. Bir vaktini bulup orgazm olalım..Saksofona kulak verelim.Vaginaları saksı gibi görüp orada marihuana yetiştirelim. Hiç değilse manevi fiyatımızı arttıralım. Hacim olarak artalım, metrekare olarak azalalım. Süratlenelim. Köprünün parmaklıklarını parçalayarak nehre düşelim. Arabadan bizi ya bir kişi eksik ya da bir kişi fazla çıkartsınlar. Yakınlarımız teşhis etsin bizi. Gittiğimiz yerde ölme. Ölürüm.

kerem'in cebinden bir diş fırçası çıkar.
Aşağıdaki şiir bu diş fırçasına sarılıdır.

de gülüm

de gülüm! De ki: ela bir günde geleceğim
istanbul darmadağın olacak, saçlarım
darmadağın.Hepsi , darmadağın !
üzülme gülüm! Toparlanacağız, birlikte,
ayağa da kalkacağız, yürüyeceğiz de gülüm
hem de çelikten toprağını dele dele hayatın!

de gülüm! De ki: bitmiştir umut, bitmiştir
sevgi, bitmiştir güven!
güven bana gülüm!
sana bitmemişliği öğretecek, tattıracaktır
hasretten —hakikatten — ten değiştiren yüzüm!

göreceksin gülüm! bekle!
hırslarımız, acılarımız gitgide ihanetlere
hainlere, ezilmelere alışacak..
göreceksin — sevinçten ağlayacaksın gülüm — ki
işte o vakit bana —doğrudur!—
şair olmak, seni sevmek pek çok yakışacak!

bak! şiirler var, mektuplar var, çocuklar var,
sokaklar var, kediler!
inan bana gülüm, ölüm yok bir tek! ölüm yok bize!
ölüm inananlar için sessizce
kara kaplı kitaplardan çıkartılacak..
göreceksin gülüm!Bekle! Göreceksin!
artık hiçbir insan, hiçbir kavga ve hiçbirimiz
bu dünyada, yapayalnız, umarsız kalmayacak!.

perili nilüfer

Bir listede bulduk adını : belirsiz bir hastalık
Vardı gözlerinde kapanlara su yakalatan. Baktık
Birbirimize ve özlem içeren sözcükleri sıraladık
Farkında olmadan. Kim uzansa dokunabilir ki başka
Kentlerin lacivert sokak şarkıcılarına. Biliyorduk
Başımızı öne eğdiğimizde başlamıştı aşk savaşları
Paramparça, sorunlu ve küçük nar tanelerini
İmrendiren bir vücudun arkasında İstanbul'un rüzgâr
Sesleri. İstanbul'un lağım sesleri. İstanbul'un
Dudak sesleri. Bir buğu krampının tedirgin eller
Üzerinden geçerek gidip dayandığı kalça yağları!
Bir listede bulduk adını: uykulu, kırık bakışların
Sakladığı eski cinayet taslakları ; öfkelenilmiş
Yenilgiler, bir hayatı darmadağın eden kadınlar,
Bir hayatı başa saran sevinçler, temaslar, hisler.
Aryanın ortasında dururdu kavak ağacı!
Platin dallarında evvelki akşamların taşkın
Akıntıları ve bize özel şarkıların acılı kalıntıları!
Bir listede bulduk adını: plastik ıslıkların
Gidip takıldığı kanto yorgunu buluğ çağı bıyıkları;
Kaçınılmaz halk hareketleri içinde geçen gençlik
Kaçınılmaz arzuların ve fikirlerin nü görüntüleri
Kaçınılmaz serseriliklerin derin bıçak yaraları
Sığamadığımız gerçeklerle birarada yaşama arseniği
Tarihten sakındığımız cengâver sevişmeler
Neredesin nilüferlere uzanıp da gökyüzüne devriler
Yapılı ağzında bir ebabil gezdiren canlı merdiven!
Bir listede bulduk adını : çok düşündük
Çıkartamadık.

8 haziran 1995

sinekleri ve alfabesini otomatik çamaşır makinesinde yıkarmış o çocukken

şimdi kilise duvarlarına saçın resmini yapıyor.
rahatsız ediyorlar onu hâlâ.
denize gözcülük eden bir de küçük kızı var :
boynunda sepya bir kement taşıyor!
bu bir tür uyarı oluyor bazı zamanlarda.
güzelliğin bir tanımsızlığa büründüğünü
HİSeder HİSetmez, yoruluyor. aksırıyor.
mektuplarında en çok bu konudan sözediyor.
sonra yapraklar dökülüyor , serinliyor gök.
adım atacak yer kalmıyor hayatında. ben,
doğrusu, bunları anlatmayayım.. şimdi
ekmek fırınlarının eşiğinde, özlediği
sevgilisinin sıcaklığını buluyor!
o son deli kan—
dudaklarıyla o bir hayvanat bahçesinden geçer,
içine doğru genişleyen bir acele bu.

sacrifice

mavi özgür'e

Sana bugün bir abajur aldım :
Birşeyin ucunda durur ya yeşil chevrolet
Kapıları açık, baltimor plakalı, usta işi
Teybinde elton john'dan sacrifice
Biz sahile doğru yürümüşüz
Ayakizlerimizde ölüp erimiş peri pelerinleri
Periler birbirine düşman, pelerinler birbirine küs

Sana bugün bir mektup yazdım:
En çok
En çok güllerden sözettim
Saydam, renksiz , özgür güllerden
Bir gül olmak korkusundan
Nedenini hatırlamıyorum ama ağladım
Sağda solda yakılıp unutulmuş sönmüş sigaralar
'Canım..' diye başlanılıp
Yarım bırakılmış bir sürü kâğıt parçası
ruh parçası
aşk parçası
buğu parçası
haz parçası
paramparça içime paramparça bir kış gelmiş
biliyor musun ben daima
Kışları saklanırım kan

Kan ödüldür açıkçası
Sana bugün bir kurban kestim
Hâlâ ağrıyor ve akıyor bileklerim
Gelip geçici bir seyahat
Üzerinde konuşulmamış bir sevgi
Karşılıklı hoyrat kullanılmış bedenler
Aynı dalda karşılaşan iki çocuksincap
Dal, ağacına düşman, sincaplar birbirine küs
Dudaklarda müstehzi bir hal
Yani bir yere vurup kaybolan far ışığı gibi
Bir an aklıma vurup kaybolan o fevkalade hayal
Vurup kaybolan ruh ve aşk parçaları
Beyaz ve terli alnımda belirip dolaşan
Delikanlı tanrının eli
Usulca düzeltirken ıslak kâkülümü
Otuz yıllık ömrümde ilk kez düşledim ölümü
Bugün sana abajur aldım, bir mektup yazdım
Sana, diyorum, bugün bir abajur ve mektup
Ben bugün sana öldüm başkasına değil
Hani o chevrolet yeşil, kapıları açık
Teybinde elton john'dan sacrifice
Avcumda pembe, ziftli bir alyans
Vurup kaybolan buğu ve haz parçaları,
Biriktirdiğimiz
Zamanla biriktirenle biriktirilenin
Birbirine karıştığı

Ben de bir eşya mıyım diye düşündüğü
Üzüldüğü şey
Bir tüy gibi yanınıza gelip
Bir tüy gibi dokunup ürpertip
Sonra
Sonra geri çekildiği ...sacrifice...

Koskoca bir aralık ayını müzikle geçirmiştik
Sokaklarda elimizde şarap şişeleri
Adlarımızın yanyana olduğu
Kalpler kazımıştık ağaçlara
Modern çağın gereklerine inat,
bir romantiktik biz birbirimizi seviyorduk
biz ayrılmayacaktık biz arabesktik biz..
Bugün bir abajur aldım sana
eve geldim
yatağın hep sol tarafında yatardın
sol taraftaki başucu sehpasına yerleştirdim onu
bir ampul taktım sarı soft hep istediğin gibi
ışığında bir mektup yazdım sana
teypte elton john'dan sacrifice
Beni terkettiğini bildirdiğin o telefon konuşması
Gözlerinin gencecik mavisi
birden başlayan , o, telaşla, bütün gece yağan
Yağmur geldi hatırıma
Nedenini hatırlamıyorum ama ağladım
Yüzüme kapanan ellerin
Yüzümü yeryüzüne karşı perdeleyen ellerin
O okyanus ellerin geldi hatırıma
Kaset sustu kapandı yeşil chevrolet'nin kapıları

Tuvalette sarıldım jilete hasretle öptüm
Ampul patladı bir anda alev aldı abajur
Kan ödüldür
Kanımı bu gece dışarı gezmeye çıkarttım
tenler birbirine düşman, âşıklar birbirine küs
nedenini hatırlamıyorum ama utandım
utandım

Büyük marifettir ihanet; sorumluluk ister. Katakullinin ihtişamı, başdöndürücüdür. O'nu aldattıktan sonra şoför mahaline geçer, arabayı çalıştırırsın. Artık iş, gaza basmaya kalmıştır. Gözlerinde masum bir ifade, dudaklarında lakayit ama müstehzi bir telaş, direksiyonu kavrayan parmaklarında acemi bir titreyiş, kendi kendine 'yok birşeyim' deyiş, dikiz aynasından o'nun oracıkta öyle viran, öyle korumasız, öyle ayakta yıkılıverdiğini görmen, 'geri dönsem mi, dönemem ki, dönsem de asla eskisi gibi olamayız ' diye düşünüşün ve ilk virajı alınca bütün bu yaşanılanları bir çırpıda unutuverişin!

Ne birlikte keşfedilmiş iskambil oyunları, ne bir aşk şiirini dinlerken birbirine tutkuyla yapışıveren gözleriniz, ne bir bardak içkiyi paylaşmak, ne tektekçi bir şarapevinde ayışığı gibi dikilip içmek, ne o'nun odasında garip bir hazla kıvrılıverdiğin yatağı (ki o, seni bir daha orada o şekilde göremeyeceğini bildiğinden, o görüntüyü hafızasında tutabilmek için uzun uzun sana bakmıştır da mutlaka), ne avare dolaşmalar savruluşlar ne de uyanır uyanmaz edilen telefonlar...Bunların şimdi senin açından hiçbir önemi yoktur. Yankoltukta oturan yeni sevgilinin elini tutarsın uzanıp. Arkaya düşenin içine sis çöker. Arkaya düşenin kurt iner içine. Oysa sen gururlu, mutlu ve olabildiğince sakinsindir. Çünkü, babayiğit bir hainsindir sen.En kaliteli adiliği yapmış olmanın zafer sarhoşluğuyla 'hoş bir maceraydı , eğlenceliydi, çok eğlendim, beni hiç sıkmadı, hatta o'ndan bayağı şey kaptım, o'nunla oynamak keyifliydi, iyi vakit geçirdim,o'nunla boş vakitlerimi değerlendirdim ' benzeri iltifat ve hakikat cümleleri kurarsın. Lay lay lom! Sen şarkılar söylerken, o, bok gibidir. O, neyi boku gibidir? Bir karanfilin, bir basgitarın, bir krepin, bir yanılgının, bir ahmaklığın boku gibidir. Sevdaları güle güle kirlenen, kalbi geçmiş olsun! 'lu, hassasiyeti ve gerizekâlığı günaydın! 'lı olan o, floşruvayeline güvendiği halde blöfü yemiş ve partidışına itilmiştir.

Bazı duygular ehliyetsizdir. Bazı durumlar ruhsatsızdır. Bazı yaradılışlar kimliksizdir. Bazı intiharlar işgal edilmiştir. Bazı fotoğraflar hep tek kişiliktir. Bazı bedenlerde ten velinimettir. Bazı doğumgünleri kötü geçer. Bazı aşklar bitmesi için yaşanır. Bazı âşıklar sadakati hiç tatmamışlardır.Bazı Romeo'lar, Romeo'ları severler.Yine bazı Romeo'lar Romeo'larını terkederek Juliet'lerine giderler. Juliet'ler Romeo'larına mm ve meme verirler.Romeo'lar karınlarını doyururlar.Süt ve reglden oluşan kokteylerini yudumlarlar. Bazı Romeo'lar, Juliet'lerinin esiridirler. Juliet'ler Romeo'larını kuyularıyla tavlarlar. O halde, maçoluğu temsil eden Papaz (Rua) ile dişiliği temsil eden Kız (Dam) bu denli önemliyse, pişti'de neden genç ve güzel delikanlılar (Vale) oyunun kaderini bir anda değiştirirler? Bazı Romeo'lar bazı Romeo'ların sevgilerine katlanamazlar. Dayanamazlar. Kolay olanı kabullenirler. Yokuş aşağı inerken arabayı boşa alırlar. Benzin harcamazlar. Yaşarken hayatlarını boşa alırlar. Emek harcamazlar. Dudak bükerler, omuz silkerler. Bir anlamsızlığın eskizi olarak dolaşırlar. Büyük marifettir ihanet ; sorumluluk ister. Gün gelir, tüm bedeller ödenir.

her şairin infazı kalem tutmasıyla yazılır !

Asmadan önce beni, bana o bilmediğim kuşları anlatın
onları anlatın, o kımıltısız, haşarı gözlü kuşları
tütsülü tüylerini.. Yasaklanan alevi kanat çıpışlarını
ve gerekirse bana uçmayı öğretin
ya da uçan kuşlar gibi onurlu ölmeyi ..

Lise defterlerimi dilerim idam etmezsiniz
üniversite kimlik kartımı .. dostlarımı, pasomu
dilerim erdeme de kıymazsınız, hırpalamazsınız
o .. o tatlı, uysal, ukala çocuğu !.

Bu şehirde doğmuşum, ötesini bilmem
Beşiktaş'ta büyümüşüm iki büklüm/vapurlarda sürünmüşüm
boynuma, civanım, kokusunu sürmüş sirkli kızlar ve bir de
kız kulesi
eh işte, gençlik hevesi
yılları örekelerde örümceklendirmişim ..

Nerede kalmıştık
oradan ağlayalım halimize
Burgaz'dan ceset bir rüzgâr geliyor/çatal bıçak takımı
adalar
her yanımda medyum duyular, mevleviler gibi özlemle
dönenen odalar
pencereler -ki çocukluğumdan beri açıktır
mutfak önleri ... sofralar ... soluk soluğa sofalar
ekmekler bayattır, tuz ıslak, tencereler ayaz
hayat bu be .. bembeyaz bir ölünün açık mavi gözleriyde
boğaz
erkete bir boğa dili gibiydi Galata kulesi ve dibinde yılan
yuvası
" Abi, bir dilim kuru lokmanın davası .."
" İnanma ceketim, inanma ..", puştlar bu yalanı her bahar
söyler!.

Artık bir telefon : " Alo ! Ben iyiyim anne, vallahi iyiyim,
sen nasılsın, dert etme kendine, yine doğurursun,
yine büyütürsün, yine asılır
her şairin infazı kalem tutmasıyla yazılır!
Sen babama selam söyle..De ki : Düşümde gördüm
romatizma ağrıları bu kışa doğru dinecek ..
Biliyorum anne, biliyorum, biraz daha böyle konuşursam
yüreğine inecek, ama ne yazık ki durmuyor dilim
aslını sorarsan, dün geceden beri iyi değilim .."

Nerede kalmıştık
oradan ağlayalım halimize
kafka'dan öğrendim - şekil değiştirebiliyordu yaşamak
ve Sait'ten öğrendim bu şehrin cenazesi bile büyüktü
varlığımı her yeni kadının saçlarında taramıştım
o oğlak sevgilimi aramıştım asırlarca her tarafta
her paragrafta
şiirim, sırtımdan düşmeyen sarışın bir yüktü ..
Spermlerimi sözlüklere verdim / ölünce de uyak bulacağım
aşka
ve en başta, anlamlı olmak var ya anlamlı olmak
anlamın altında dürülen ilmik, kırılan hamur gibi çoğalmak
ve taşmak suya, suça, engine, soya, tanrının dizi dibine
orada başlıyor sevdalı kavgaların hükmü işte!

Bir pazartesiydi - uyanmıştım ..
başucumdaydı her türlü sevincim
ve masmaviydi gökyüzünden sarkan ışıklar
masmaviydi yeryüzünden yükselen buhar
ve yine masmaviydi gün, günün içinde üreyerek koşuşan
çocuklar..
Bende ise zaman zaman çiy tutan ruhumun
bataklıklarında sürülerce, senelerce süren yorgunluğum!.

Okudum okumasına da
adam olmak varmış ölümün süt gelmez göğüslerinde
nedir beni insansız bırakacağı söylenen o incecik ip
yoksa azrailin kirpiği mi bu
yoksa şeytanın sünnetsiz penisi ..
Nedir onu bu kadar görkemli gösteren, böyle acayip.!
Her mevsimde elbette birinin gitmesi gerekiyor birileri için
kardeşlerim! Sizler de gideceğiniz mevsimi şimdiden seçin!

Nerede kalmıştık
oradan ağlayalım halimize
daracık bir sokağın darağacı sessizliğinin altındadır bizim
evimiz
ahşaptır, ahbaptır gelip geçen yabancı, yalancı bulutlara
bir ressamın fırçasında : annemin camdan uzanmış kafası
babamın eşikten girerkenki donuk yaşlılığı
kızkardeşim ergenliğini verir aynalarda yanaklarına
abim iştedir, işte, üç beş kuruşun dalaverası ..

Doğumla ölümün arası
topu topu bir savaş parçası
sahi, kaç kilometreydi yaşantım / kaç litre hava çektim
ciğerlerime
ve kaç litre yaş döktüm
yüzölçümü neydi yüzümün
para birimi duygularımın ve bayrağı düşüncelerimin
yüreğimin dini neydi / nasıl bir yönetim şekliydi bedenim!

Dini telkinin fani bir tilkiyi çağrıştıran ses benzerliği
sanki tabutumun ardında bin martının o şahane beraberliği
asmadan önce beni
bana o bilmediğim kuşları anlatın, kuşları! Onları anlatın
sonra, dilerseniz asın kırk kere üstüste de
leşimi bir kuyunun karanlık çıplaklığına atın.!

Korku da, ölüm de, acı da
insanı yeni bir doğuma hazırlayan sancıdır
ama unutma ki sevgilim sakın
meyva vermeyen tek ağaç, darağacıdır!.

gece gemileri

gece gemileri.
onlar suya, herkes uyudu mu inerler.
seyir defterleri ve kaptanları yoktur.
kıyılara hiç uğramaz, açık denizleri özler ve yolcu kabul etmezler.
gece gemileri yalnızca gölgeleri taşırlar. sahipsiz, sakat gölgeleri.
o gölgeler ki tıraşlı ve allahsızdırlar. renklerini gecenin serinliğine sızdırırlar. ya yanlarında taşıdıkları koltuk değneklerini kimlerden çalmışlardır ?
sabaha kadar sek sek oynar ve yüksek sesle manzumeler okurlar.
onlar aralarında dilsiz alfabesiyle anlaşırlar.
gece gemileri ! ölüler için düdük öttürür, sis bombası üfler.
üflemek bir ayrıntı duyarlılığı olur.
gece gemileri bir tek, çocuk parklarına bindirirler !

civangir L

yalnayak alkol kamplarında
hayatımız bir komplikasyon

bir o adada bir bu adada karaya vurdu yüzün
ah bir gözü dönmüş hüzün
gibi üstüme sıç'rayan okyanus yunusları
bir dalıp bir çıkmaları acı karşılaşmalar
gibi sularında köpük köpek ömrümüzün

ben buruşuk ipek mendil kaldım
bileklerimin iç kısmını öpemez kimseler
tuttu sürükledi beni ibne ince sülün bir maytap
matrak bir tanrıyla salaş bir kulun şakalaşması
gibi ..ktri boktan ayrılıklar,
onlar bir duble rakı daha söylediler
onlar bir duble rakı daha anlattılar
bir elimi götürüp siyah eldivenlere astım
dudaklarına hafif deydirdiğin ben mendil kaldım

ter içinden uyandım ben sana
topuklarım göğsünde tıknaz güllere bükülmüş
dirseklerim senden uzanıyor sarsılıyor boşlukta
bir uçaklar düşüyor seviştiğimiz yatağa
bir uçaklar havalanıyor sen savruldukça yatakta
sonra kalkıp iniyoruz merdivenlerden
topluyoruz çözülen hislerimizi

son anda
geçen günlerin hatırına bir erguvan iniltisi

knockin'on heaven's door

Birlikte çektirilmiş eski fotoğraflar, yalnızca anı değildir. O insanlarla beraber olmuşluğunuzun da kanıtıdır aslında.Hatta inanmazsınız kimi, dersiniz ki, o ve ben! İşte bakın, şu şu tarihte, şu şu yerde yanyanaymışız; kollarımızı birbirimizin omzuna atıp gülümsemişiz de.Gülümsemek de ne demek, kahkahalara gömüldü gömüleceğiz sanki birazdan. Çok da mutlu görünüyoruz ! Oysa onu uzun zamandır görmüyor ve özlemiyorsunuzdur şimdi. Ya da etrafında dolaşmanız, kesinlikle yasaktır.Size küstür.Sizinle sonsuza dek konuşmayacaktır. Bu bir kainat yasası olmuştur. Sizin için hiçbir şeyi göze almayacak kadar uzak bir yakınlıktadır artık. Bu sizin en Marlon Brando tarafınızı incitir.

Birilerinin birilerine yazdığı mektuplar, yalnızca anı değildir.O insanlarla beraber olmuşluğunuzun da kanıtıdır aslında. Sevgi sözcükleri (çıldırtan) , yeminler (ölümüne) , ilk sende tattım'lar (ikna edici) , sen diğerlerinden farklısın'lar (ödüllendirici) , hepsi hepsi !. Güzelce yerleştirildikleri yerlerden çıkartılıp önünüze sürülürler. Bu sürüş, ivmesizdir.Bu sürüş, ahlaklı teklifler besler. O, nerdedir ? Kimin nesi, kimin fesidir ? İçinizdeki cam, tuzla buz olur. Kayıp düşmemek için o tuzu, o buza döküp yürümeye kalkışırsınız. Aşağısı yokuştur. Yukarısı yokuştur. Durup kardanadam olursunuz. Burnu simgeleyen havucu başka tarafınıza takarlar. Sizin için hiçbir şeyi gözealamayacak kadar uzak bir yakınlıktadır artık. Bu sizin en Marlyn Monroe tarafınızı incitir.
Su, sizi korkutur olur.
Gök, sizi ürpertir.
Aniden uçan kuş, yüreğinizi sıkıştırır.

Biriyle birlikte gidilmiş mekanlar, yalnızca anı değildir. Oradaki görüntü, bir zamanların kaydını silip yenileyememiştir. Orada, o zamanlarda konuşulanlar, yaşanılanlar dirilir, dirilir ve perdenize bütün canlılığıyla yansır. Kalkıp gitseniz, gittiğiniz yer ! ah o yerde de küçük sırlar, küçük aşklar, küçük temaslar ve yorgunluklar vardır. Ölseniz, ölüp gömüleceğiniz mezarlıkta bile tanıdık birkaç kişi yatmaktadır. Rahatsızsınızdır. Yeryüzü sizin rahatınızı bozmaktadır. Geçen yıl bu zamanlar, gelecek ay şu gün gibi koordinatlar yüzünden asla yalnız değilsinizdir! Her noktada telefon numaraları, notlar, doğumgünü tarihleri, kartvizitler, davetiyeler kurulup bacak bacak üstüne atmıştır. Sosyalleşme, bir vazifedir! Bir tür zorunluluk halidir adeta. İnkar etseniz de, rahatsızsınızdır. Yeryüzü, sizin rahatınızı bozmaktadır!

crime of the century

İnsan telefon defterini temize çekerken bazı isimleri eski defterinde bırakır.Onlar artık bir daha asla aranmayacaktır.Garip bir hüznü barındıran bu silik isimlere bakılır bakılır.Kimi okuldan sınıf arkadaşınızdır, kimi çok çabuk unutuverdiğimiz bir sevgili, kimi bir cafede aylarca herşeyi ama herşeyi paylaştığınız birisi; ya da istifa ettiğiniz bir yerden bir işarkadaşınız! Soyadları sorulmamış bir sürü hatırlanmayan isim de vardır defterde; ve şüphesiz üstünde isim olmayan telefon numaraları; korkunç bir operasyonla onlarca hayat, onlarca güzellik bir çırpıda ortadan kaldırılır.

İnsan telefon defterini temize çekerken bazı isimler üzerinde durur.Onca zaman sonra bir kez arasanız, sesini duysanız... ona edebilecek bir çift sözünüz yoktur! Birlikte gittiğiniz filmler, meyhaneler, evler birbirinizi yıllar sonra özlemenizi sağlayacak sevgiyi aşılamamıştır size. Yalnızca bir isimdir şimdi o. Herhangi bir isim. Temize çekerken atlarsınız hemen. Derhal çevirirsiniz sayfayı telaşla, alelacele; Oh ! İsim, geçmişte kalmıştır.

İnsan telefon defterini temize çekerken hayatını da sorgular! Hangisi ihanet etmiştir; hangisi yalvarmıştır kendisini bırakmamanız için; hangisinin bir süre sonra arkanızdan konuştuğunu duymuşsunuzdur; hangisi sizi en güzel öpmüştür; hangisi rüyalarınıza girmiştir; hangisinin ayakparmakları ilginizi çekmiştir; hangisinin burnundaki kıllar sizi aşırı rahatsız etmiştir; hangisine hediye alırken zorlanmışsınızdır; hangisiyle en hararetli tartışmalara girip kavga etmişsinizdir; hangisinin eşine siz de büyük bir aşk duyup bunu acıyla gizlemişsinizdir; hangisi için sabahlara kadar içip içip ağlamışsınızdır ?!. İnsan telefon defterini temize çekerken hayatını da sorgular.Doğrular, yanlışlar, hatalar, tutkular! Birlikte Edip Cansever okuduğunuz o insanlar, solmuşlardır.

İnsan telefon defterini temize çekerken yalnızlığını da kanıtlar!Bütün bu insanlar şimdi nerede, ne yapmaktadırlar? Saat elbette dört'tür!Paradoks, labirent, koni, tüm bilimsel ifadeler ve mentalite tersine dönmüştür.Ters dönmüşsünüzdür. Bu tekbaşınalık ve bu isim katliamı aslında size ters gelir...Çalan telefona bakarsınız. Acaba? Acaba telefon defterini temize çeken bir arkadaşınızın herşeyi son anda kurtarma çabası mıdır? Bir iki kırık sözcük, yarım yamalak bir buluşma, belki...Bilemezsiniz. Lütfen. Ama lütfen.Telefon defterlerinizi kaybetmeyiniz!

müsaade bey

elinde tek sayfalık şiirlerle geçer Beyazıt
vaporlarda genç ve güzel kızların nane şekeri,
üniversitelilerin çay bahçelerine inen aşkları
bir bond tipi çantada karanfil mümessili.

allah inandırsın gökyüzünü kadınlığın kokusuna
üç madeni paraya rengârenk sözlerin fedaisi,
hey tutup kaldırın artık gözlere serpili toprağı
o, şimdi kim bilir nerelerde seyrediyor bu ölü filmi.

ödenmez ücretleri hayat figüranlarının
ve iki dağ arasına gerili ipte kurumaz
erken susmuş çocukların kanlı gömlekleri.

30 nisan 1995

kanlı masal

aklım, haklıyım, et firarını !

ovdun ve okşadın beni
çıktı içimdeki cin;
ondan ölümümü diledin.

mayıstı.

seni o yüzden bağışladım!
ben en çok mayısta su içerim
derinim balık kaynar derinim kanımı kaynar
ben en çok mayısta öne eğerim başımı
içimden felçli bir göçebe gökyüzüne bakar.

avuçlarımda yaralı kelebek taşımayı
mayısta öğrenmiştim;
ve teraslarda bach dinlemek en çok mayısa yakışırdı
ve kim bilir
mayıs artık en çok senin tanrılarına yakışır
tiril tiril bembeyaz bir giysiyle
            rüzgârda ayakların çıplak
öyle başın öne eğik yıllarca o boş terasta durmak

kartpostallardan tanıdığın bir şehri düşünmek gibi
bir yaraya kabuk olmayı kabullenmek gibi
eksik, yarım, farkına varmaktan kaçınılan
tam
tam yaza girecekken
yazın omzuna yüzünü dayayacakken
çekip giden
ayaklarının altından o son sığınak terası da
acılarının veliahtı bach'ı da çekip
gitmiştir işte, yalnızca gitmiştir
yani ... anlıyor musun ... mayıstı ...

seni o yüzden bağışladım!

bir sesim vardı gölgenden ikmale kalan
biliyorum, büyük çocukluktu birbirimizi sevmemiz
cesaret işiydi, delikanlıcaydı,
bu korkunç sevgide
    yanlışlarımızı yeniden keşfedişimiz
el deymemiş yalnızlıklara kalkışmamız
yalnızlıklarımızı değiş tokuş etmemiz

bu evcilik oyununda bile duldum
hatırla sana dizlerimi
sana tabi bileklerimi ve topuklarımı sundum;
çevirdikçe bedenini ruhunun radyo dalgalarında
cazdı, blues'du, klasik kemandı, klasik aşktı
boktu püsurdu
hatırla, senin gözlerin çokulusluydu
senin gözlerin ham kadınsızdı
çamurdandı
ağzımda getirdiğim karsuyunu
kalbine kaçırdım! ovdun ve okşadın beni
çıktı içimdeki cin
yatağa döküldü
          yatağıma döküldün
                    yatağına döküldüm

ve ben bu sonsuz savruluşta o gece
bütün eski sevgililerimden ince ince söküldüm!
senin oldum!

ihanetinle pislenen küçük dolaşımımdaki kanla
karalar çekerek ölümsüz kirpikdiplerine senin
senin mahşer atlısı dudaklarına
en çok da dudaklarına sokuldum!
üşüyordum,
üstüme doğru çekip o kedi dudaklarını
bir tay sığınırcasına anasına
bana ölünle uyudum! anlıyor musun ..işitiyor musun ..
cesedine yeni baştan hayat verebilmek için
ihtiyarladım.. ihtiyarladım ..

ben zaten kendimi aşklarda
hep kalkışılınmış müthiş intiharlarla yaraladım!
koştum sürekli
bir hüzünden bir tersliğe dokunarak koştum
bazı sevdalarda hafızasını kaybeder ya insan
telaşlanır, ağlar
babasını sorar çevresindekilere
            öldüğünü bildiği halde
adını unutur, yolunu kaybeder oturduğu evin
bir titreme gelir yerleşir ya ortasına mayısın
bir dikilir bir çöker ya
kalbine secde eden intikam tam
tam yaza girecekken
yaza bir ekmek bıçağı tutuşturacakken
sapı plastik kötü bir ekmek bıçağı
— geri döner .. döner değil mi .. diye
birkaç kırık sözcük .. buruşuk ..
— öldürürüm o zaman, kurtulurum .. deyip sustuğun
— kaçarım sonra, kimse sormaz .. deyip yığıldığın
nisandan hazirana doğru bir su kayakçısı
gibi süzülürken mayıs, ah bach !
ah benim bir kangrunun cebine yerleştirdiği yavrum!
talanım! artanım! eksik kalanım ! yarım kalanım !

nasıl yedirirdim ihanetini kendime
o dev hisle sen mayıstın ben mayıstım
herşey ama herşey elele mayıstı
seni o yüzden bağışladım !
uzanıp topraktan çıkarttın beni
tozumu sildin, hohladın, parlattın
ovdun ve okşadın beni
çıktı içimdeki cin;
ondan
— gidecektin, mecburdun, hepsi gibi —
affını diledin.
mayıstı. mecburdum.
seni o yüzden bağışladım !

8 ekim 1993 istanbul /bağcılar

şokkoş

kırık bir avuçta taşınıyor
kötü bir hastalıktan kalkan yolcu,
yorulmuş,
hangi kadehte sol elinin izleri- -
konuşmuyor.
sessizlikle ilgili gözleri.
unutmamış.
mücevherler üzerinde ince bastonunun gövdesi- -
çıkarttığı listedeki herkes aşık olacak
bunun için lazım kiralık bir sevgili.
kırık bir sürahide taşınıyor gözyaşları
cinnet denemeleri ve sökük sonbahar giysileri- -
uzak ve mağrur / ilk söylendiği gibi parfümlü
ilk söylendiği gibi : insan çabuk ölmeli.
gösterinin sonunda takma kirpikler yakılacak
çocuklar başlarını öne eğecekler keser bileylendiğinde.
dar kota sağmayan ten emeği
keyifli bir gece yemeği
gibi kedi yatakta uyurken
başkaları tarafından yenilecek!

sürüklenen siyah yaprak
kanatacak düştüğü eski dostu ağacın rahmini .

şubat-nisan 1995

dağınık gözlü atların tiradı

ipe sapa gelmez dudak yalnızlıklarının
olgun çatlakları !:
sarmal yılan cehenneminin zühревi suikastleri
kadar mı yaklaşılabilir bir kından bir kına
akan su bıçağın ışıltısına sarılan ve kavmi sarsan
haykırışsız fırtına.

dumanı kirleten tenin sarsak fısıldanışlarında
taranırken dağlara sığınan son korkunç saçlar,
bir sesleniş olur avuç derisinden kafasından uzatan
mermer sansar..

bilemezsiniz

bilemezsiniz
biriktirilmiş kâbuslardaki yangı ambarlarını;
bir devrin dünyayı ayaklandıran dağınık gözlü atları
uğultular içersinde gittiler kendi solgunluklarına..
oradaydım
ayağa kalksam ihtilâl olurdu
ve kurumuş bir gül gibi parçalanırdı gece
bilinçaltlarına dayadığım kırık omuzlarımda..

susmayın
susmayın ipe sapa gelmez dudak yalnızlıklarının
olgun çatlakları!:
hiçbir kuş, hiçbir kuşa adres sormaz
sormamalı!

12 şubat 1995

retorik

maalesef geç kaldınız dedi komiser kucaklarken
askılarda kalan cesedin profil kaydını hızla,

tespit ettik, ilişkisi varmış o serseri kızla
sevişmelere maymun taklidi yaparken kayısı kabukları

.m! diye haykırdı en güvendiğimiz sağlam çocuk

herhangi

az önce geldiğinizi hatırlıyorum dedi komiser
herifi gömdük, kızdan ise reçel yapacağız,

benim de bir devletim var şu anda ilkokulda,
bana bir kere verse emekli olurum onursuzluktan

farkeder mi iktidara prezervatif olmuşken ruhum!

kramer v.s. kramer

Sen ağzını açardın, ben uzaktan leblebi atardım.Sen kalbini açardın, ben uzaktan aşk atardım . Özel bir gölge sahibiydim; gölgemin düştüğü yer önce alev alıyor, sonra orada gül açıyordu. O güllerden reçel yapıyor ve uzaktan senin balına reçel atıyordum. Biz, sirklerde iş arayan iki komedyendik seninle. Kimse kıymetimizi bilmiyordu. Sonra sen aslan terbiyeciliğine merak sardın, bense trapeze . Bir hayvanat bahçesinde daha yüksek bir maaşa kadrolu olunca sen, buruk bir hüzünle ayrıldık. Ben o sirkle birlikte çok uzaklara, bambaşka diyarlara gittim. Aradan yıllar geçti.

Bir gün bir fast-food'da karşılaştık. Alelacele bir kızı yemekteydin. Sos olarak kendi kanını ve menini kullanıyordun. Gözgöze geldiğimizde, aramızda bir bazuka patladı! Hayatlarımız arasına kurduğumuz köprü, ücretli olmuştu adeta. Sen şaşkınlıkla ağzını açtın ve ben uzaktan bir gezegen attım.

Sirkim dağılmıştı.Palyaçolar milletvekili olmuştu. Maymunlar, köylerine dönmüştü. Sirk çadırımız, toplu rezervasyon yaptıran bir kampinge çok ucuza satılmıştı. Zamanın acımasızlığı ile insanoğlunun acımasızlığı biz dışardayken kucaklaşırken, kim bize gazı kaçık gazoz ısmarlardı ?

Yorulmamız için ovdular bizi..Yorulmamız için saçımızı okşadılar. Yorulmamız için oramızı buramızı ellediler. Sen artık rock'çı olduğunu iddia ediyordun. Oysa ben hiç kimsenin benimle mutlu olmak için çaba harcamadığı bir dönemde senin ellerin Türkçe öğretmişti diye kendi bedenimde şampanya patlatmıştım .Yanına yaklaştım , ' Merhaba ' dedim. ' Merhaba ' dedin. ' Rahatsız etmiyorum, umarım ' diyebildim. Yüzüne sıkışmış bir sevinç gördüm sanki. Yanındaki kız, rujunu ve mimiklerindeki viyadükleri düzeltti, düzeltebildiğini sandı . Sen, sahiplenilmiştin. Artık maaş değil , hakettiğin yalnızlığı alıyordun ücret yerine. Ben ise, açtım. Hem paraya hem de yalnızlığa açtım. Iki eski komeden arkadaş olmamıza rağmen birbirimizi bile güldüremiyorduk. Sok'iiim, diye bağırmak geldi içimden.Yapmadım .'Tanıştırmadın bizi ' diye sokuşturdum lafı kıza bakarken. Afalladın .' Şeyyy dedin, ' Şey, bu, yeni arkadaşım!. ' Şöyle bir süzdüm kızı.' Sevgilin mi? ' diye sordum. ' Yo, hayır ', dedin,

' Yeni partnerim; birlikte sahneye çıkmayı düşünüyoruz, çok modern bir mizah anlayışımız var!.' Sigaramı düşürdüm. ' Bir panayırla turne filan mı ?' diyebildim.. 'Televizyona çalışacağız' dedin . Kız , başını magmaya eğdi Eğilen başlardan oldum olası utanırım. Bana ait olmasa bile. Başı öne eğik azınlıklar içimi titretir, midemi kaldırır, beni kusturur. ' Çok iyi ' dedim 'Dilerim başarılı olursunuz' dedim. Şöyle bir elimi salladım. Kök salmış olan tüm görüntü kayboldu.. Tepemizdeki salıncak belirdi birden, kendimi boşluğa attım. Tutan olmadı. Ne sen, ne o kız ! Düştüğümü ispatladım: Ve düştüm. O güzel sirkte ilk düşüp ölen komedyen ben oldum.

akşamdan kalma karasevda

geceyi kanıtlayamazsın. gündüzün çocuğu olmaz. bir anı anlatmak kadar keyifli bir hüzün, paylaşılamaz. aşk, takdir edilemez. hiçbir şeyle arana mesafe koyamazsın. sevişirken terlemiyorsan, o insanı sevmiyorsun demektir. geceyi kanıtlayamazsın. geri çekilişin adını koyamazsın. bir bekar evinde yer sofrasında içilen şarabın, o önemli zaferin tadını asla hayatta bulamazsın. şiir, hayatı karşılamaz. şiir, hayattan nefret eder . şiir hayatı önemsemez; onarmaz. şiir, hayatın dışındadır. şiir, zekâ seviyesi yüksek bir vahşi hayvandır. kement vurulmuş hemcinslerini doruktan seyreder. geceyi kanıtlayamazsın. geceyi kanıtlamaya çalışırsan miden bulanır, kusarsın. aşk, bütün suçları üstlenmek demektir. şiir, bütün suçları üstlenir. hayat, suçları reddeder. söz, belirsizdir. yazı, kalır. hayat, belirsizdir. şiir, kalır. adam ölür, adamın canı çeker, ölür. adamın özlemi hep ölmektir. ölmek eylemidir. ölmek, komik birşeydir. doğmak, kanıtlanamaz. doğumu kanıtlayamazsın. benim seni sevişimi kanıtlayamazsın. sevmek ortadadır. kim tutarsa elinde kalır. müzik kesilir, bir çocuk oyununda olduğu gibi sevmek kimin elindeyse o yanar, oyundışı kalır. geri çekilişin adını koyamazsın. kalbinde kelepir bir aşkla kendine sığınılacak evler tutmak için sokak sokak dolaşırsın. geceyi kanıtlayamazsın . gece kanıtlanacak olursa gece oluşunu yitirir. geceyi kanıtlamana engel olurum. gece, belirsizdir. gece oluş, kalır. aksi sana bildirilinceye dek, yalnızsındır. bunu kafana sok. yalnızsın. hatta yapayalnızsın. oyalanma. aldatma kendini. git, kes bedenini. organlarını teker teker çıkart organlarına et muamelesi yap. herşeyden önce et olduğunu anla. sen bir etsin. anlaştık mı? geceyi kanıtlayamazsın. ne derece başarılısın. ne derece uyumsuzsun. ne derece huzursuzsun. konuşma. ürkütme. böyle, başın hafif yana eğik, bakışların sabit, durmak en iyisi. delirmenin neresindeyiz. delirmenin bir dağ kasabasındayız. artık ifade etmeyeceğiz. bizi bulamayacaklar. bizi gerisin geriye götüremeyecekler. biz kaçtık. biz çağımızdan kaçtık. biz yaramazlar gibi kaçtık. birbirimize nasırlarımızı gösterdik. bizi bu, birbirimize âşık etti. geceyi kanıtlayamazsın. geceleri uluyarak kente belki inebiliriz. bizi çağıranlara gideriz. orada bir süre bekleriz. bize su ve ekmek verirlerse yer, içeriz. teşekkür ederiz. döneriz sonra. onlar arkamızdan ağır ağır el sallarlar. sallanan ellere bakarız. bizim nezdimizde ay, gezegene savaş ilan etmiştir. istersek yağmuru başlatırız. acılarımıza ödül verirler. ödülü almaz, reddederiz. müzik olarak ne çalmalı .. blues?..peki.

orain istanbol

beyoğlu otellerinin varyetesini atlatmış
bir orospu komandosu gibi zehirli harfiyat müslüm
abimizin son kasedinden arak bi esrarlı cıgara
muhabbetinde muammalar seyr-ü sefer sayılı
on dördündeki erkek zeynep mum satarım !

taş parçası dudakların ahlakı bozuk yalnızlığı
a'met ablanızın ta malatya'dan kopartıp getirdiği
kabzımal sevgilisi ve taşeron targut'un gacısı
lezzo semra'ilen öttürüyor her gecenin başkuşunu
ve kokoreççi süleyman'ın kalkmadığında kuşu
yatakta hep bi beyi-az dizi aşkı yaşayor
kütürdetiyor yezit istiklali allahıma
korkma sönmezi ezberleyememiş hürriyet çocuğu

birfotoğraftanoyulmuşsonbahar'da
üç beş kurabiye oğlanın ebesi kayıp saklambacı
zarf atan vebalı bakışların ve ehli davaların
varoşlarda patır patır patlayan kostak tompsonu
deli mahir çekti mi silahı, boşaltır, racon budur
pezo korkut'un bir bacağını üç bacak ettiği gece
kibar falçatanın kız namusu
emirgan'da koruda kıtır kıtır yediği burjik itler
yani anlayacağın, rüyasında herbiri amerikan kartalları
kefenleri levi's marka, metal aksan, acayip ütülü

tombalacı kız efe'nin kıçı kanamıştı ilkinde
topal acı, kör hüzün, çolak haysiyet meselesi
halis bitlis tütünü bastıydı puşt targut makata
sonra da sarıp bi güzel içmişti onu ince kâğat
ardından miki maus eylül olmuştu da
dört küçük domuz'u yazıverdiydi agatha christie
zeynep'i Ata'nın mozolesine yığılmış
bilekleriхepten kesik bulmuşlar
-agam, sen kalk..ma, ben yanına kıvrılıram !..

bir ayrılığın anatomisi

dün gece, ağzından ağzıma fışkıran sözcükler
- bir ihanet nüvesi -
ve o gize bürünmüş yaşlı masal kahramanları
ve ' sen sus çocuk ! ' gag'leriyle süslü tiradlar
ve perde kapandı ! artık tiyatrolar hela olacak !

artık ayrıldık, aşkımız bir rüzgâr gibi geçti !
aşkımız bir günahtı, ve bir yaz günü bitti !
unut sana yazdıklarımı ve unut sevişmelerimizi
memelerini geri al ve geri ver penisimi

ulan istanbul ! bu bana reva mıdır ?
ulan o denli sevmişim, müstehak mıdır ?
..ktirip gidiyorum başınızın çaresine bakın
arabesk dinleyeceğim işte !
                    rakı içeceğim
                         intihar edeceğim
kıçınıza kına yakın !

gülten

ensenden öptüm seni. Çok fena !
rüzgâr gibi geçti beykoz vapuru
kulakmemenden süt sağdı dudaklarım
sağanak halinde seviyorum bütün orospuları
preveze'den dönüyor prezervatifli donanmam
domalıp duruyor İstanbul, osmanlı paşası terbiyeme
hem, kime ne ?! Olası ki elim bacaklarınla aynı burçtan
aaa! tüyler. Zıp zıp zıplıyor apışaram A-Rh pozitif

gülten temizlikçi kız. Temiz kız. Nazsız!
hiç temyiz edilebilir mi kızlık zarı
caaart! diye girdim içeri bir bahar sabahı
adım fatih sultan penis , tevellüt tereddütsüz on yedi !

evlenemeyiz gülten. Güldürme beni şimdi
tam boşalmak filan üzereyken.
korkudan altına kaçırıyor bak galata köprüsü
köprüaltı çocukları sidikten yağmurla usanmış
tam bütün hırsımla
abazanlığımın basur memelerini emerken
boşuna okutmuyorlar adama okulda fiziği, coğrafyayı
dayılanma bana gülten. Tenin dayısı olmaz
kayısı gibi bir aşk kaçırılmaz mı, ara beni..

ensenden becerdim seni gülten. Çok fena !
denize parça koydu makinist beykoz vapuru !

erotik soruşturma

siyah bir flavta üzerinde kadının çizgi elleri
buruşturulmuş bir kâğıt gibi duruyor tahrik
dudaklarının yeni paspaslanmış güvertelerinde.
" bu adamı arıyorum " diyorum uzatırken resmi
resim : kayıp bir ülkeye ait dağ köyleri
bambaşka, ağır bir ölüm var çekik gözlerinde
ve birden
saçlarındaki tombul at kestaneleri
patlayarak düşüyorlar, geri alıyorum cenazemi.

uzun zamandır bu uçakta pilotum, diyorum
siz ise bu uçağın en güzel bacaklı kanadı!
biraz kimyon dökebilir miyim acaba
bej rengi külotlu çorabınıza
ve birden
saçlarımı bağlayabilir miyim izninizle
spiral jartiyer bandajınızla. Bakın -
rastlantılar patlayarak düşüyorlar,
elbet ben de veririm size imzalı bir resmimi.

konuşmuyor.
biliyorum, neden konuşmuyor.
konuşursa ilahi adalet bozulacak !
incecik bir kan sızacak bagajlardan.
ben hosteslerini evlat edinmiş hastalıklı
bir pilotum, diyemiyorum. Bu ülkenin
cumhurbaşkanlığına aday olmayan tek ibnesiyim.
Kudüs'e inmemiz şart!
Bi kere vermelisiniz bana bir şans tanımak adına !
Yoksa, nasıl söylesem,
İki tane hakiki ibne polis karşılayacak sizi
Mecburî İstikametimiz Devlet Havaalanı'nda !

May — day ! May — day ! Lütfen Bayan Burjuvazi !

16 mart 1995